

Ο ΑΓΙΟΣ ΑΝΤΙΠΑΣ, Ο ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΠΕΡΓΑΜΟΥ.

Στις 11 Απριλίου, η Εκκλησία μας γιορτάζει τον Άγιο Αντίπα τον Ιερομάρτυρα, που γεννήθηκε στην Πέργαμο της Μικράς Ασίας και έζησε στα χρόνια, των Αγίων Δώδεκα Αποστόλων. Οι γονείς του, πρώτοι του διδάξαν τις Χριστιανικές Αλήθειες και κατάφεραν να τον μορφώσουν, όσο καλύτερα μπορούσαν. Έτσι, από νωρίς, άρχισαν να ξεχωρίζουν οι σπάνιες αρετές του, που στόλιζαν την αγνή νεανική ψυχή του. Ήταν, έξυπνος και ευφυής και είχε μεγάλη κλίση στα γράμματα και η επιθυμία του ήταν, να γίνει γιατρός. Γι' αυτό, φοίτησε στην Ιατρική Σχολή της Περγάμου και απετέλεσε, μοναδικό φαινόμενο, στις σπουδές του. Μετά δε, το τέλος των σπουδών του, κατάφερε να γίνει, ο ονομαστός και ξακουστός γιατρός, που θεράπευε κυρίως, τους πόνους στα δόντια. Γνώρισε από κοντά την διδασκαλία του Αποστόλου των Εθνών Παύλου και Ιωάννη του Θεολόγου και γίνεται Χριστιανός. Από τότε, άρχισε να θεραπεύει τους ασθενείς του, όχι μόνο στο φθαρτό σώμα, αλλά και στην αθάνατη, ψυχή τους.

Έτσι, καθημερινά αγωνίζονταν, να μεταδώσει τη Χριστιανική Πίστη, γιατί έβλεπε, ότι μονάχα εκεί υπάρχει η Ελπίδα, η Αλήθεια, το Φώς και η Ζωή. Δούλευε σαν Ιεραπόστολος, όπου άναβε στις καρδιές των ανθρώπων τον πόθο, για την αλήθεια και τη σωτηρία, της ψυχής τους. Η καρδιά του ήταν πλημμυρισμένη από χαρά και γαλήνη, που τη γέμιζε η Χριστιανική του Πίστη και αυτή του την ευτυχία, ήθελε να μεταδώσει και στους άλλους. Γι' αυτό θεωρούσε, την όποια θεραπεία που πρόσφερε στους ασθενείς του, μηδαμινή και συνέχεια ψιθύριζε: « Το καθήκον μου δεν είναι να τους γιατρέψω μόνο το σώμα, αλλά πρώτα την ψυχή. Πρέπει να τους ανοίξω τα μάτια, να γνωρίσουν το Μεγάλο γιατρό, που δεν είναι άλλος, από το Σωτήρα μας Χριστό. Σ' Αυτόν πρέπει να οδηγήσω τους ασθενείς μου, αλλά και όλο το δυστυχισμένο λαό της Περγάμου, που ζει ακόμη, στο μεγάλο σκοτάδι της άγνοιας».

Μόλις, λοιπόν, πέθανε ο πρώτος Επίσκοπος Περγάμου Γάϊος, οι Άγιοι Απόστολοι, τον χειροτόνησαν με χαρά και χωρίς κανένα δισταγμό, Επίσκοπο Περγάμου, περίπου το 70 μ.Χ. Η Πέργαμος αυτή την εποχή, ήταν το κέντρο της ειδωλολατρίας, που ο Σατανάς, είχε στήσει το θρόνο του. Σε κάποιο βράχο της πόλης, είχαν τοποθετήσει ένα τεράστιο βωμό, που ήταν αφιερωμένος, στο Δία. Πλήθος κόσμου συγκεντρώνονταν καθημερινά από όλα τα μέρη της Ασίας, για να λάβουν μέρος στις όποιες εκδηλώσεις γίνονταν, αλλά και να ζητήσουν την θεραπεία τους, από τους ειδωλολατρικούς θεούς, για οποιαδήποτε ασθένεια. Όλοι, που προσέρχονταν, ήταν υποχρεωμένοι να καταβάλλουν μια αρκετά μεγάλη αμοιβή, προκειμένου, να έχουν το δικαίωμα συμμετοχής. Έτσι, οι γιορτές και τα πανηγύρια, ήταν ένα σημαντικό έσοδο, για τους κατοίκους της Περγάμου και δεν επέτρεπαν, σε κανένα να μεσολαβήσει, ώστε να περιορίσει τους επισκέπτες, γιατί αυτόματα θα περιορίζονταν και τα έσοδα.

Ο Επίσκοπος Περγάμου Αντίπας, δίδει τη δική του μάχη, προκειμένου να επαναφέρει το Ποίμνιό του, στο δρόμο της Αλήθειας και της Ζωής. Με όπλο τη νηστεία και την προσευχή, άρχισε να περιορίζει τη δύναμη του Σατανά και να του συντρίβει τα τροχισμένα βέλη του.

Ο Άγιος Αντίπας, Ο Επίσκοπος Περγάμου.

Συντάχθηκε απο τον/την Σταυριανάκης Κωνσταντίνος

Σάββατο, 17 Μάρτιος 2012 05:45 - Τελευταία Ενημέρωση Δευτέρα, 08 Απρίλιος 2013 17:15

Το ευωδιαστό λουλούδι της αρετής του, άρχισε να εκπέμπει την ευωδία του, σε όλο το Ποίμνιό του. Από την αγιότητα της ζωής του, μαθαίνουν οι Χριστιανοί, πώς πρέπει να ζουν και να προσεύχονται. Έτσι, εκείνοι, που ήθελαν να ακούσουν τα κηρύγματά του, καθημερινά αυξάνονταν και γίνονταν ολοένα και ποιο πολλοί. Αλλά και οι ασθενείς, που τον επισκέπτονταν, γνώριζαν αποτελεσματικά, τη δωρεά θεραπεία τους.

Οι αρχηγοί της ειδωλολατρίας, άρχισαν να ανησυχούν, γιατί έβλεπαν ο αριθμός τους, συνέχεια να μειώνεται και οι Χριστιανοί να αυξάνονται, επικίνδυνα. Έβλεπαν, επίσης, να μειώνονται και τα έσοδα από τις γιορτές και τα ειδωλολατρικά πανηγύρια και θεώρησαν, ότι η αιτία του κακού είναι ο Επίσκοπός τους, Αντίπας. Άρχισαν, λοιπόν, τις συσκέψεις και τα συμβούλια, προκειμένου να καταστρώσουν το σχέδιο, της εξόντωσής του. Ζήτησαν, από την εξουσία της εποχής, που τότε, ήταν, αυτοκράτορας ο χριστιανομάχος, Δομετιανός (81- 96 μ.Χ.) και πήραν την άδεια, να τον συλλάβουν.

Οι Χριστιανοί της Περγάμου, αντέδρασαν έντονα γι αυτή την απόφαση, όμως, παρά τις διαμαρτυρίες τους, ο Άγιος συνελήφθη και οδηγήθηκε, στις ανακριτικές αρχές της πόλης. Με συνοπτικές διαδικασίες του ζήτησαν να αρνηθεί την Πίστη του και να γίνει ειδωλόλατρες, αφού δε μπορούσαν να του προσάψουν, άλλη κατηγορία. Γρήγορα, όμως, εισπράττουν την απάντηση από τον Άγιο, που τους λέγει: « Με κανένα τρόπο, δεν πρόκειται να αρνηθώ τον Κύριό μου, Ιησού Χριστό, που στη ζωή μου διδάσκω και πιστεύω. Για το όνομα Εκείνου, είμαι έτοιμος να πεθάνω, όχι μια, αλλά χιλιάδες φορές».

Οι τύραννοι ανακριτές, δεν πίστευαν στα μάτια τους, γι' αυτά που άκουσαν από τον Άγιο και πλημμυρισμένη η καρδιά τους, από οργή και μίσος, τον παρέδωσαν στους δήμιους, να τον θανατώσουν, αφού προηγουμένως, τον βασανίσουν. Για να τον κάμουν να πονέσει περισσότερο, αλλά και για να τον ψήσουν ζωντανό, τον τοποθέτησαν μέσα σ' ένα χάλκινο αγγείο, που είχε τη μορφή βοδιού. Μάζεψαν δε, και αρκετά ξύλα και τα τοποθέτησαν στα πόδια του αγγείου και μόλις δόθηκε το σύνθημα, έβαλαν φωτιά. Το χάλκινο αγγείο σε χρόνο ρεκόρ, άρχισε να αλλάζει χρώμα και να κοκκινίζει, επικίνδυνα. Οι θεατές άφωνοι παρακολουθούσαν το θέαμα και περίμεναν από στιγμή σε στιγμή, να ακούσουν τις σπαρακτικές κραυγές, του Αγίου. Όμως, αυτή τη χαρά, δεν ήθελε να τους χαρίσει, ο Άγιος. Εκείνοι, άρχισαν να ανησυχούν, αφού το πυρακτωμένο αγγείο, είχε γίνει κατακόκκινο. Με μεγάλο δισταγμό, κάποιοι θαρραλέοι κατάφεραν να πλησιάσουν και έκπληκτοι, άκουγαν τον Άγιο, να προσεύχεται και να λέγει: « Βοήθησέ με, Κύριε, να γίνει το θέλημά Σου. Βοήθησέ με, να τελειώσω αυτό το Μαρτύριο, νικητής!».

Οι πόνοι, που δοκίμαζε ο Άγιος, γίνονταν τρομεροί και αβάστακτοι. Το ασκητικό του σώμα, κατακαίει, το πυρακτωμένο αγγείο, αλλά ο Άγιος δε λυγίζει. Η ανάσα του πνίγεται και η καρδιά του άρχισε να χτυπάει γρήγορα και ο χτύπος της σιγά -σιγά γίνονταν ολοένα και ποιο αδύνατος. Άρχισε να προσεύχεται και να παρακαλεί το Θεό, λέγοντας: « Σε παρακαλώ, Κύριε και Θεέ μου, να φυλάγεις όλους εκείνους, που θα θυμούνται το όνομά μου, από κάθε αρρώστια, και προπάντων από κάθε πόνο των δοντιών».

Έτσι, πριν, η Αγία Του Ψυχή πετάξει στεφανωμένη, κοντά στο Σωτήρα μας Χριστό, του δόθηκε και το χάρισμα της θεραπείας, από τους πόνους των δοντιών.

Με γαλήνη και πλήρη ηρεμία κλείνει τα μάτια του, στις 11 Απριλίου και τη μέρα αυτή, γιορτάζεται, από την Εκκλησία μας. Θεωρείται δε, ο Προστάτης Άγιος, των Οδοντιάτρων.

Απολυτίκιο του Αγίου:

Ο Άγιος Αντίπας, Ο Επίσκοπος Περγάμου.

Συντάχθηκε απο τον/την Σταυριανάκης Κωνσταντίνος

Σάββατο, 17 Μάρτιος 2012 05:45 - Τελευταία Ενημέρωση Δευτέρα, 08 Απρίλιος 2013 17:15

Μυροβλήτην τον θείον και Μαρτύρων τον σύναθλον, τον πανευκλεή Ιεράρχην και Περγάμου τον πρόεδρον, τιμήσωμεν Αντίπαν οι πιστοί, ως τάχιστον και μέγαν ιατρόν, της δεινής οδόντων νόσου, και προς αυτόν από ψυχής βοήσωμεν. Δόξα τω σε δοξάσαντι Χριστώ. Δόξα τω σε στεφανώσαντι. Δόξα τω ενεργούντι δια σου πάσιν ιάματα.

Ακούστε το απολυτικό του Αγίου:

{mp3}ag_antipa{/mp3}

ΠΗΓΕΣ:

1. Θρησκευτική και Ηθική Εγκυκλοπαίδεια.
2. Εκδόσεις « Ορθόδοξου Τύπου», Ο Άγιος Αντίπας, Επίσκοπος Περγάμου, Χαραλάμπους Δ. Βασιλοπούπου.
3. Απολυτικά Αγίων, Byzmusic. gr, π. Νικόδημος Καβαρνός.

Το βίο του Αγίου Αντίπα, τον αφιερώ νω:

1. Σε όλους τους Οδοντιάτρους, να τους προστατεύει, η Χάρη του Αγίου, τα Ιατρεία τους.
2. Στην εγγονή μου Μαρκέλλα και στους γονείς της, να τους προστατεύει, η Χάρη του Αγίου.

Σπήλι, Μάρτιος 2012.

Σταυριανάκης Κωνσταντίνος του Βασιλείου.
Θεολόγος, πρώην Διευθυντής, Γενικού Λυκείου Σπηλίου.

{JComments ON}